

Uwagi Konfederacji Lewiatan
do projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UD332)

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	Uwaga ogólna w zakresie funduszu partycypacyjnego	Projektowane przepisy przewidują, że fundusz partycypacyjny jest tworzony i zarządzany przez wytwórcę energii elektrycznej. Takie rozwiązanie w opinii Konfederacji Lewiatan budzi istotne wątpliwości organizacyjne i systemowe i nakłada na wytwórców energii elektrycznej w elektrowniach wiatrowych nadmiarowe obowiązki, wykraczające poza ich kompetencje oraz rolę w tym procesie. W związku z tym stoimy na stanowisku, że zasadne jest powierzenie prowadzenia funduszu partycypacyjnego gminom. Powierzenie wytwórcy kompetencji do przyjmowania zgłoszeń, weryfikacji uprawnień beneficjentów oraz zawierania z nimi umów (art. 8pd–8pf) prowadzi do nakładania się ról, ponieważ to gmina dysponuje odpowiednimi narzędziami oraz doświadczeniem w zakresie obsługi mieszkańców, w tym prowadzenia postępowań administracyjnych, weryfikacji stanu prawnego nieruchomości oraz przetwarzania danych osobowych. Co więcej, gmina posiada dostęp do ewidencji gruntów i budynków, rejestrów mieszkańców oraz innych danych niezbędnych do ustalenia kręgu beneficjentów. Powierzenie tych zadań gminie zwiększyłoby w naszej ocenie efektywność i rzetelność procesu rozdziału środków z funduszu partycypacyjnego. W konsekwencji dochodzi do rozproszenia kompetencji pomiędzy wytwórcę a gminę, co utrudnia przejrzystość		

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		systemu. Skoncentrowanie wszystkich funkcji związanych z funduszem w gminie zapewniłoby większą spójność regulacyjną. Ponadto, powierzenie zarządzania funduszem gminie zwiększyłoby zaufanie społeczne do całego mechanizmu. Transparentność i akceptacja społeczna są kluczowe dla powodzenia inwestycji w lądową energetykę wiatrową. Należy także zauważyć, że obecne rozwiązanie generuje dodatkowe ryzyka prawne dla wytwórców, którzy zostają obciążeni obowiązkami o charakterze administracyjnym, a także podatkowym (obsługa zgłoszeń, przetwarzanie danych osobowych, rozstrzyganie sporów), wykraczającymi poza ich podstawową działalność gospodarczą, tj. wytwarzanie energii elektrycznej. Może to prowadzić do zwiększenia kosztów funkcjonowania systemu oraz sporów. W związku z powyższym proponuje się zmianę modelu funkcjonowania funduszu partycypacyjnego poprzez: • powierzenie gminie prowadzenia funduszu (w tym przyjmowania i weryfikacji zgłoszeń, ustalania listy beneficjentów oraz dokonywania wypłat), • pozostawienie po stronie wytwórcy obowiązku finansowania funduszu poprzez dokonywanie wpłat. Takie rozwiązanie będzie bardziej spójne z charakterem funduszu, ograniczy konflikty interesów oraz zwiększy efektywność i społeczną akceptację projektowanych regulacji.		

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
2	Art. 1 pkt 49 w zakresie dodawanego art. 184q ust. 2	Celem poprawki jest zmiana parametru wyznaczającego limit mocy, który daje możliwość wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego do stosowania rozliczeń ujemnego salda na zasadach innych niż ogólne. Proponuje się, aby zamiast połowy mocy zainstalowanej instalacji zastosowano 80% mocy przyłączeniowej tej instalacji wynikającej z zawartej umowy o przyłączenie. W przypadku instalacji fotowoltaicznych, dla operatora systemu elektroenergetycznego kluczowa jest moc przyłączeniowa, czyli moc znamionowa falownika, ponieważ to ona określa maksymalny poziom chwilowego oddawania energii do sieci. Niezależnie od tego, ile mocy mają same moduły fotowoltaiczne, to falownik ogranicza rzeczywistą moc wysyłaną do sieci – i to ta wartość wpływa na obciążenie infrastruktury, stabilność napięcia oraz konieczność bilansowania systemu. Moc zainstalowana w panelach może być wyższa, ale nie powoduje ryzyka przeciążenia sieci, jeśli falownik ogranicza produkcję do dopuszczalnej mocy przyłączeniowej. Z perspektywy operatorów systemów elektroenergetycznych to właśnie moc przyłączeniowa jest parametrem operacyjnym, który pozwala prognozować generację rozproszoną i oceniać zdolności przyłączeniowe poszczególnych obszarów. Dlatego dla systemu elektroenergetycznego faktyczne znaczenie ma nie teoretyczna moc paneli, lecz maksymalna moc, którą instalacja może realnie oddać do sieci.	2. Prawo do rozliczenia ujemnego salda na zasadach innych niż określone w art. 93 ust. 2 przysługuje wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, przez okres 12 następujących po sobie miesięcy kalendarzowych od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po upływie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2027 r., pod warunkiem, że energia elektryczna z instalacji tego wytwórcy będzie w tym czasie wprowadzana do sieci z mocą nie wyższą niż 80% mocy przyłączeniowej 50% mocy zainstalowanej tej instalacji wynikającej z zawartej umowy o przyłączenie.	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		Proponuje się ponadto ustalenie granicy na poziomie 80% mocy przyłączeniowej wynikającej z instalacji ze względu na fakt, iż moc przyłączeniowa jest niższa niż moc zainstalowana wynikająca z sumy mocy zainstalowanych modułów fotowoltaicznych oraz z historycznych poziomów redysponowania nierynkowego, które zmuszeni byli zastosować operatorzy w celu utrzymania bezpieczeństwa pracy systemu elektroenergetycznego.		
3	Art. 1 pkt 49 w zakresie dodawanego art. 184q ust. 7	Celem poprawki jest zmiana parametru wyznaczającego limit mocy, który daje możliwość wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego do stosowania rozliczeń ujemnego salda na zasadach innych niż ogólne. Proponuje się, aby zamiast połowy mocy zainstalowanej instalacji zastosowano 80% mocy przyłączeniowej tej instalacji wynikającej z zawartej umowy o przyłączenie. W przypadku instalacji fotowoltaicznych, dla operatora systemu elektroenergetycznego kluczowa jest moc przyłączeniowa, czyli moc znamionowa falownika, ponieważ to ona określa maksymalny poziom chwilowego oddawania energii do sieci. Niezależnie od tego, ile mocy mają same moduły fotowoltaiczne, to falownik ogranicza rzeczywistą moc wysyłaną do sieci – i to ta wartość wpływa na obciążenie infrastruktury, stabilność napięcia oraz konieczność bilansowania systemu. Moc zainstalowana w panelach może być wyższa, ale nie powoduje ryzyka przeciążenia sieci, jeśli falownik ogranicza produkcję do dopuszczalnej mocy przyłączeniowej.	7. Wytwórca, który korzysta z rozliczenia ujemnego salda na podstawie wartości energii elektrycznej obliczonej zgodnie z ust. 4 pkt 2, nie traci prawa do tego rozliczenia w przypadku gdy energia elektryczna z instalacji tego wytwórcy została wprowadzana do sieci z mocą wyższą niż 80% mocy przyłączeniowej 50 % mocy zainstalowanej tej instalacji wynikającej z zawartej umowy o przyłączenie w następstwie:	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		Z perspektywy operatorów systemów elektroenergetycznych to właśnie moc przyłączeniowa jest parametrem operacyjnym, który pozwala prognozować generację rozproszoną i oceniać zdolności przyłączeniowe poszczególnych obszarów. Dlatego dla systemu elektroenergetycznego faktyczne znaczenie ma nie teoretyczna moc paneli, lecz maksymalna moc, którą instalacja może realnie oddać do sieci. Proponuje się ponadto ustalenie granicy na poziomie 80% mocy przyłączeniowej wynikającej z instalacji ze względu na fakt, iż moc przyłączeniowa jest niższa niż moc zainstalowana wynikająca z sumy mocy zainstalowanych modułów fotowoltaicznych oraz z historycznych poziomów redysponowania nierynkowego, które zmuszeni byli zastosować operatorzy w celu utrzymania bezpieczeństwa pracy systemu elektroenergetycznego.		
4	Art. 5 projektu – propozycja dodania zmiany w art. 2 pkt 5a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	Proponuje się zmianę definicji inwestycji uzupełniającej w art. 2 pkt 5a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ścisłe powiązanie funkcjonalne inwestycji uzupełniającej z inwestycją główną powoduje, że w przypadku ZPI dla instalacji OZE katalog możliwych inwestycji uzupełniających jest w praktyce bardzo wąski. Ze względu na charakter instalacji OZE trudno jest wykazać, że inne inwestycje niż drogi dojazdowe, sieci techniczne czy urządzenia melioracyjne „służą obsłudze” inwestycji głównej. W efekcie jako inwestycje uzupełniające ustalone są przedsięwzięcia techniczne, które często nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom gminy ani lokalnej społeczności.	"inwestycji uzupełniającej" - należy przez to rozumieć inwestycję w zakresie budowy, zmiany sposobu użytkowania lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1752, 1615, 1688 i 1762), dróg publicznych, linii kolejowych, obiektów infrastruktury publicznego transportu zbiorowego, obiektów działalności kulturalnej, obiektów opieki nad dziećmi do lat 3, przedszkoli, szkół, placówek wsparcia dziennego, placówek opieki zdrowotnej, obiektów, w których prowadzona jest działalność z zakresu pomocy społecznej, obiektów służących działalności pożytku publicznego, obiektów	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		Jednocześnie inwestorzy, mimo gotowości do realizacji inwestycji o realnej wartości społecznej, nie mają możliwości ich zaproponowania w ramach definicji inwestycji uzupełniającej. Prowadzi to do braku satysfakcji gmin z przedstawianych propozycji i zniechęca je do przystępowania do procedury ZPI. Choć umowa urbanistyczna pozwala na nałożenie dodatkowych zobowiązań, rozwiązanie to jest nieefektywne i w praktyce prowadzi do realizacji inwestycji uzupełniającej wyłącznie w celu spełnienia wymogów formalnych, a nie rzeczywistych potrzeb gminy.	sportu i rekreacji, obszarów zieleni publicznej, obiektów budowlanych przeznaczonych na działalność handlową lub usługową - o ile służy obsłudze inwestycji głównej;	
5	Art. 5 projektu – propozycja dodania zmiany w art. 17b ust. 1 pkt 3 stawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	Projekt ustawy w art. 5 pkt 3 wprowadza do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 17b ust. 1 pkt 3, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta występuje o opinię do wójtów, burmistrzów albo prezydentów miast „gmin graniczących z obszarem objętym planem miejscowym przewidującym lokalizację elektrowni wiatrowej”. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika jednak, że intencją projektodawcy jest objęcie procedurą opiniowania gmin pobliskich, czyli znajdujących się w obszarze potencjalnego oddziaływania elektrowni wiatrowej. Obecne brzmienie przepisu może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych – nie jest bowiem jasne, czy chodzi o gminy graniczące administracyjnie z gminą sporządzającą plan, czy o gminy, których granice administracyjne przylegają do granicy obszaru objętego planem miejscowym.	Propozycja zmiany art. 17b ust. 1 pkt 3: zamiast: „...do wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast graniczących z obszarem objętym planem miejscowym...” proponuje się: „...do wójtów, burmistrzów albo prezydentów miast gmin pobliskich w rozumieniu art. 2 pkt 38...”	
6	Art. 5 projektu – propozycja dodania zmiany w art. 37ea ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu	Proponuje się zmianę art. 37ea ust. 2. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	2. Zintegrowany plan inwestycyjny obejmuje co najmniej obszar inwestycji głównej oraz inwestycji uzupełniającej.	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
	i zagospodarowaniu przestrzennym	Projekt ustawy wprowadza nowy art. 37eb ust. 3a, który nakłada obowiązek objęcia ZPI strefy o promieniu 700 m. W przypadku farm wiatrowych tereny te zawsze będą wykraczały poza obszar inwestycji głównej i inwestycji uzupełniającej. Jednocześnie przez organy art. 37ea ust. 2 jest interpretowany jako zamknięty katalog obszarów, które mogą być objęte ZPI — wyłącznie inwestycja główna oraz inwestycja uzupełniająca. Taka wykładnia została przedstawiona w rozstrzygnięciu Wojewody Opolskiego IN.VII.743.2.1.2025.MZ, w którym unieważniono uchwałę obejmującą ZPI tereny niewchodzące w skład tych inwestycji. W efekcie powstaje bezpośrednia kolizja między: - interpretacją art. 37ea ust. 2 jako przepisu zamykającego zakres ZPI wyłącznie do dwóch wymienionych kategorii terenów, oraz - art. 37eb ust. 3a, który nakazuje objęcie ZPI strefy 700 m — a więc terenów poza inwestycją główną i uzupełniającą. Bez doprecyzowania art. 37ea ust. 2 obie normy pozostają niespójne, co może powodować unieważnianie uchwał ZPI oraz uniemożliwiać praktyczne stosowanie tej procedury. Doprecyzowanie przepisu zapewni spójność prawa, umożliwi realne wykorzystanie ZPI dla inwestycji wiatrowych i zwiększy bezpieczeństwo procesu planistycznego zarówno dla gmin, jak i inwestorów.		
7	Art. 5 projektu – propozycja dodania zmiany w art. 37eb ust. 1 i 2 i art. 37ec ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	Obecne brzmienie art. 37eb ust. 1 przewiduje obowiązek dołączenia do wniosku o uchwalenie zintegrowanego planu inwestycyjnego <u>pełnego projektu ZPI</u>. W praktyce oznacza to konieczność przygotowania kompletnej dokumentacji planistycznej już na etapie	Proponowane brzmienie art. 37eb ust 1 i 2: „1. Do wniosku, o którym mowa w art. 37ea ust. 1, inwestor dołącza <u>konceptje zagospodarowania terenu planowanej inwestycji</u>.	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		złożenia wniosku przez inwestora, zanim rada gminy podejmie decyzję o wyrażeniu zgody na przystąpienie do sporządzenia ZPI. W przypadku inwestycji w elektrownie wiatrowe przygotowanie projektu planu wymaga m.in. opracowania dokumentacji kartograficznej na mapach zasadniczych obejmujących obszar inwestycji oraz obszar oddziaływania (np. w promieniu 700 m). Koszty pozyskania takich map mogą być bardzo wysokie. Opłata za materiały państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego jest naliczana według powierzchni (zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 16 października 2025 r.), co przy większych inwestycjach może oznaczać koszt rzędu kilkudziesięciu lub nawet ponad 100 tys. zł już na etapie składania wniosku. W praktyce prowadzi to do sytuacji, w której inwestor ponosi <u>znaczne koszty przygotowania pełnego projektu planu jeszcze przed uzyskaniem stanowiska rady gminy</u> w sprawie przystąpienia do sporządzenia ZPI. Zasadne jest wprowadzenie dwuetapowej procedury, w której: • na etapie wniosku inwestor przedstawia koncepcję zagospodarowania terenu, • pełny projekt ZPI jest składany dopiero po wyrażeniu przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzenia planu.	2. W przypadku gdy do wniosku, o którym mowa w art. 37ea ust. 1, nie dołączono koncepcji zagospodarowania terenu, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wzywa inwestora do jej uzupełnienia, wskazując termin nie dłuższy niż 14 dni, pouczając jednocześnie, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania." 2. Proponowane uzupełnienie art. 37ec: Po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku wyrażenia przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego wójt, burmistrz albo prezydent miasta udostępnia inwestorowi, w terminie 30 dni od dnia wyrażenia zgody, materiały geodezyjne i kartograficzne, o których mowa w art. 16 ust. 1. Inwestor w terminie 60 dni od dnia udostępnienia materiałów, o których mowa w zdaniu pierwszym, przedkłada projekt zintegrowanego planu inwestycyjnego sporządzony zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 15 ust. 1–3.”	
8	Art. 5 projektu – propozycja dodania zmiany w art. 37ec ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (procedura zintegrowanego planu inwestycyjnego)	W trakcie dyskusji eksperckich dotyczących stosowania instrumentu zintegrowanego planu inwestycyjnego (ZPI), w tym również podczas zajęć prowadzonych na studiach podyplomowych oraz spotkań z praktykami rynku inwestycyjnego i samorządowego, sygnalizowany jest problem potencjalnej bierności organu wykonawczego gminy na etapie prowadzenia	Proponuje się dodanie w art. 37ec ust. 2a w brzmieniu: „2a. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta podejmuje czynności, o których mowa w ust. 2, zmierzające do uchwalenia zintegrowanego planu inwestycyjnego bez zbędnej zwłoki. Niepodjęcie przez wójta,	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		procedury po wyrażeniu przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzenia ZPI. <u>Obecne brzmienie przepisów nie przewiduje mechanizmu przeciwdziałającego sytuacji, w której po podjęciu uchwały przez radę gminy wójt, burmistrz albo prezydent miasta nie podejmuje czynności zmierzających do procedowania projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego.</u> W praktyce może to prowadzić do faktycznego „zamrożenia” procedury bez formalnego jej zakończenia, co ogranicza przewidywalność procesu inwestycyjnego oraz osłabia funkcjonalność instrumentu ZPI. W celu zwiększenia przejrzystości procedury oraz ograniczenia ryzyka blokowania postępowań przez brak działań organu wykonawczego, proponuje się doprecyzowanie przepisów poprzez wprowadzenie obowiązku podjęcia czynności w określonym czasie oraz powiązanie jego naruszenia z instytucją bezczynności organu.	burmistrza albo prezydenta miasta wymaganych czynności w terminie 60 dni od dnia wyrażenia przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego stanowi bezczynność organu. Do bezczynności organu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczące skargi na bezczynność organu.” Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie sprawnego przebiegu procedury ZPI oraz ograniczenie ryzyka faktycznego blokowania inicjatyw inwestycyjnych przez brak działań organu wykonawczego gminy.	
9	art. 6 pkt 1 i 3 projektu ustawy w zakresie zmian art. 59a i art. 74 uPZP	Projekt adresuje bardzo ważny dla branży OZE problem, jakim jest sekwencyjność i zatem długotrwałość postępowań planistycznych, a następnie środowiskowych. Niezbędne dla efektywności projektowanego przepisu jest doprecyzowanie regulujące możliwość zastosowania we wszystkich możliwych scenariuszach, tj. również w sytuacji, gdy gmina przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obecnie sytuacją częstą jest brak planów miejscowych, które opracowywane są przez gminy m.in. na potrzeby energetyki wiatrowej, a dobór preferowanej ścieżki	1) w art. 59a dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu: „6. W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowej, co do której obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje możliwości jej lokalizacji albo gdy takiego planu brak, przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się w przypadku przedłożenia uchwały o przystąpieniu do zmiany albo uchwalenia planu miejscowego lub uchwały o wyrażeniu zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, o których mowa w ustawie z	

Lp.	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		planistycznej leży w gestii gminy. Tymczasem projektowany przepis nie uwzględnia sytuacji, gdy gmina proceduje już plan miejscowy uwzględniający lokalizację elektrowni wiatrowych. Realizacja deklarowanego celu regulacji, tj. umożliwienie równoległego procedowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz MPZP dla inwestycji w energetyce wiatrowej na lądzie, co ma usprawnić proces inwestycyjny oraz obniżyć jego koszty - wymaga uzupełnienia w przedstawionym zakresie.	dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach umarza się jeżeli wnioskodawca w terminie 5 lat od wszczęcia tego postępowania nie przedłoży wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potwierdzającego zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania.”; 3) w art. 74 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu: „1aa. W przypadku, gdy obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowej albo w przypadku gdy takiego planu brak, do wniosku załącza się uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu lub uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu lub uchwałę o wyrażeniu zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidującego możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowej. Niezałączenie uchwał, o których mowa w zdaniu pierwszym, powoduje odmowę na podstawie art. 59a ust. 3.”.	